

kun være en konto, der handler om katastrofebistand, altså det, at man har mulighed for at hjælpe i de situationer, hvor der f.eks. opstår en naturkatastrofe, for dér skal der en meget hurtig hjælp til, og dér vil det være hensigtsmæssigt, at man gør det.

Det, der ville være langt bedre, og dér, hvor vi virkelig kunne få kontrol med i billedet, var, hvis man overlod det til befolkningen, lod borgerne beholde deres skattekrone på det her område og så lod borgerne hver især vurdere, hvilke projekter de ville støtte, og hvilke lande de ville støtte.

Det ville for det første være ægte demokrati, og for det andet ville vi være sikre på, at så havde vi 5 millioner danskere, som sad og førte en meget nøje kontrol med, hvad deres penge gik til, og hvis ikke pengene gik til noget godt, så ville de lade være med at bidrage til det pågældende projekt eller land næste gang. Dermed var problemet løst. Dermed ville man ikke behøve nu at bruge millioner af kroner på at lave kontrol af, hvad de offentlige penge går til. Så nemt kan det løses, men det vil man jo ikke.

Nej, man har lagt sig fast på, at 1 pct. af vores såkaldte BNI skal gå til ulandsbistand. Og fordi man et sted i udlandet finder ud af, at BNI skal beregnes på en ny måde, vupti, så skal Danmark af med yderligere 1,4 mia. kr. i ulandsbistand, bare fordi man finder en ny måde at beregne det på. Der er ingen i det her hus, der sætter spørgsmålstegn ved, hvor de 1,4 mia. kr. skal komme fra. Nej, nej, for vi har jo lagt os fast på, at det skal være 1 pct. af BNI, og så skal det være sådan.

Men hvis man skal bruge et par millioner eller et par hundrede millioner kroner til de hjemløse, til behandling af narkomaner, til hjemmehjælp til de gamle eller til at få fjernet ventelisterne til sygehusene, så kan man i det her hus diskutere i årevis, hvor pengene skal komme fra, og man sidder og river sig i håretovre i Finansministeriet: Hvor skal pengene dog komme fra? Men fordi man beregner BNI på en anden måde, vupti, så giver man bare 1,4 mia. kr. mere i ulandsbistand uden i øvrigt at sætte spørgsmålstegn ved, om det nu også er hensigtsmæssigt.

Det duer ganske enkelt ikke, og derfor vil vi i Frihed 2000 ikke stemme for forslaget til vedtagelse fra hr. Jann Sjursen m.fl., for det lægger sig netop fast på, at det skal være 1 pct. af BNI. I Dansk Folkepartis forslag til vedtagelse har man lagt sig fast på, at det skal være 0,7 pct. af

BNI. Det mener vi heller ikke er rigtigt. Det er selvfølgelig et skridt i den rigtige retning, men det er bestemt heller ikke rigtigt.

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Jeg vil godt sige til hr. Tom Behnke, at det ikke er korrekt, at den korrektion, der var af BNI, ikke blev omtalt. Rent faktisk blev der stillet spørgsmål til den daværende udviklingsminister, Poul Nielsson, og den blev udskudt. Jeg kan ikke lige årstallet i hovedet, men så vidt jeg ved, blev den der nye beregningsmetode udskudt til år 2002.

Jeg ved, at hr. Per Stig Møller og undertegnede gik kraftigt i rette med udviklingsministeren på daværende tidspunkt, og dette her forslag til vedtagelse bekræfter på ingen måde en fastsættelse til 1 pct. af BNI. Det ved hr. Tom Behnke også.

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Jamen jeg forstår godt, at hr. Tom Behnke har haft svært ved at følge med i, hvad der foregik her, for der er foregået så meget andet i hr. Tom Behnkes politiske nærområde. Men vi sagde udtrykkeligt, at Danmark bliver jo ikke rigere af at lægge regnemethoden om, og vi gik også offentligt imod det, sådan som Venstre nu har fortalt det. For det er jo rigtigt, at hvis man ansætter nogle flere i den offentlige sektor – og det kan der være gode grunde til inden for hospitalsvæsenet f.eks. – så bliver Danmark jo ikke rigere, men det betyder, at vores bruttonationalindkomst stiger, og så stiger bidraget til den tredje verden.

Det har vi for længst sat spørgsmålstegn ved. Det er jo også en af grundene til, at vi i vores finanslovsforslag sætter det til 0,8 pct., hvilket betyder, at vi stadig væk er et af de lande, som giver mest her i verden. Sverige og Norge er også dernede nu.

Det mener vi godt kan forsvares, mens vi får strammet op på vores udviklingsbistand, mens vi får gennemgået alle disse ting, vi har talt om i dag, således at vi ikke har det her problem med, at der i virkeligheden er for mange penge i det. Rigsrevisorerne skriver jo også, at man har måttet nedskære det efterfølgende års budget, fordi der ikke har været træk nok på pengekassen. Så det mener vi godt vi kan forsvare foreløbig.